

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Салимзода Мухайё Абдусалим дар мавзуи «Абдулқодирхоҷаи Савдо ва ҷойгоҳи ӯ дар доираи адабии Бухорои нимаи дуюми асри XIX» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 6.2.15. Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ. – Душанбе, 2026.

Нимаи дуюми садаи XIX ва ибтидои асри XX аз даврони бисёр муҳими адабӣ дар таърихи адабиёти тоҷик махсуб ёфта, дар ин марҳилаи таърихӣ дар ҳаёти иҷтимоию сиёсӣ ва адабӣ тағйироту дигаргуниҳои кулӣ ба вуқӯъ пайваستاаст. Хусусан, саъю кӯшиши суҳанварони давр барои роҳандозӣ намудани сабки тозаи адабӣ басо муҳим арзёбӣ мегардад. Дар ин давра зери таъсири нуфузи Аҳмади Дониш равшанфикрони зиёде ба майдони адабиёт ворид гардиданд, ки яке аз онҳо Абдулқодирхоҷаи Савдо мутахаллис ба Бепул мебошад. Абдулқодирхоҷаи Савдо бо эҷоди осори мондагору тарғиби ғояҳои пешқадам дар пешрафти адабиёти ин давра саҳми назаррас гузоштааст. Ӯ ҳарчанд дар эҷоди ғазал ҳунари шоирии хешро ба намоиш гузошта бошад ҳам, вале дар тадовуму таҳаввули навъҳои дигари адабӣ, ҳамчунин, насри классикӣ нақши вофир дорад. Бинобар ин, имрӯз дар адабиётшиносии тоҷик пажӯҳиши амиқи илмии ҷараёни зиндагии Савдо, шинохту баҳогузорию мероси адабӣ, ба хусус, арзиши адабии «Баёз»-и ин суҳанвар ва муайян сохтани ҷойгоҳи шоир дар доираи адабии нимаи дуюми асри XIX Бухоро дар шумори вазифаҳои муҳими ҳалталаб қарор мегирад. Ба қавли диссертант «дар диссертатсия бори нахуст ба таври мушаххас мазмуну мундариҷа, хусусиятҳои бадеӣ, воситаҳои асосии тасвири бадеӣ, ҳунари шоирӣ, вазн, ихтиёроти шоирӣ, қофия ва радиф мавриди таҳқиқ қарор гирифта, ашъори Абдулқодирхоҷаи Савдо аз ҷиҳати забон, сабки баён, ҳунари шоирӣ ва маҳорати эҷодии ӯ таҳқиқ шудааст» (Автореферат, с. 8).

Аз муҳтавои автореферат бармеояд, ки кори таҳқиқии мавриди назар аз муқаддима, се боб, фаслу зерфаслҳои марбут ба мавзӯ, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва рӯйхати адабиёт таркиб ёфтааст.

Дар муқаддима нахуст аҳаммияти мавзуи таҳқиқ асоснок гардида, дараҷаи таҳқиқии мавзӯ шарҳу тавзеҳ ёфтааст. Сипас, мақсаду вазифаҳо, объекту предмети таҳқиқ, наwgонии кор ва аҳаммияти назарию амалии он хеле мушаххас ва мутобиқ ба меъёру талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон матраҳ гардидаанд. Сарчашмаҳои асосии таҳқиқии доғталаби дараҷаи илмиро «Баёз»-и Савдо, ки

таҳти рақами 279 дар китобхонаи АИ Ўзбекистон ба номи Абурайҳони Берунӣ ниғаҳдорӣ мешавад, «Баёз»-и Муҳаммадшарифи Бухороӣ мутахаллис ба Анбар – шоири ҳамзамони Савдо, «Баёз»-и рақами 2293 захираи дастнависҳои Маркази мероси хаттии АМИТ ташкил дода, ба методҳои муқоисавӣ-таърихӣ, тавсифӣ-таҳлилӣ, таҳқиқӣ-қиёсӣ, таҳлилий-оморӣ, матншиносӣ, таҳқиқи типологии жанрҳо ва сохтори осори адабӣ таъяқ карда шудааст.

Боби аввали диссертатсия – «Ҳаёт ва эҷодиёти Абдулқодирхочаи Савдо» унвон дошта, аз ду фасл у чаҳор зерфасл фароҳам омадааст. Фасли якум «Зиндагиномаи Абдулқодирхочаи Савдо» ном дошта, зиндагиномаи илмии суҳанвар зимни таҳқиқи ахбори муаллифони таъкираҳо, дигар сарчашмаҳои адабӣ, маълумоти муҳаққиқони муосир ва ишораҳои шарҳиҳои дар ашъори худ шоир муайян карда шудааст. Фасли дуюми боби мазкур мусаммо ба «Мероси адабии шоир» буда, диссертант кӯшиш намудааст, ки мероси адабии Савдоро бо тамоми ҷузъиёташ мавриди баррасиву таҳлил қарор диҳад ва ба ин муваффақ ҳам шудааст.

Боби дуюми диссертатсия ««Баёз»-и Абдулқодирхочаи Савдо ва аҳаммияти он ҳамчун сарчашмаи адабӣ» ном дорад ва аз се фасл таркиб ёфтааст. Дар фаслҳои боби мазкур масъалаҳои марбут ба хусусиятҳои китобшиносӣ ва нусхашиносии «Баёз»-и Савдо, сохту таркиби он ва аҳаммияти «Баёз»-и Савдо ҳамчун сарчашмаи адабӣ мавриди баррасиву таҳқиқ қарор гирифтаанд. Диссертант барои расидан ба ҳадаф аз асосҳои назарияҳои нусхашиносӣ бардошт намуда, ба хулосаҳои дақиқ расидааст.

Боби сеюми диссертатсия ба таҳқиқи таъини мазмун ва хусусиятҳои бадеии ашъори Абдулқодирхочаи Савдо бахшида шуда, шомили ду фасл аст. Дар фаслҳои боби мазкур масоили марбут ба мазмуну мундариҷаи ашъори суҳанвар ва вежагиҳои бадеии осори ӯ ба таҳқиқ расидаанд. Фаслҳо дар навбати худ ба зерфаслҳо тақсим шуда, масъалаҳои мазмуну муҳтавои ашъори шоир ва хусусиятҳои бадеии он амиқ баррасӣ ва таҳлил ёфтаанд.

Дар баробари дастовардҳо дар автореферати диссертатсияи Салимзода Муҳайё Абдусалим баъзе норасоӣҳо ба назар расиданд, ки ислоҳи онҳо ба ғоидаи қор хоҳад буд. Аз ҷумла:

1. Дар саҳифаҳои 5, 8, 9, 15, 16 ва 33 хатоҳои имлоӣ ба назар мерасанд, мисли афзун, таркибанд ва ғайра.

2. Дар саҳифаҳои 6, 24, 25, 27 ва ғайра ба хатоҳои китобӣ роҳ дода шудааст, монанди 50 солагӣ, асри XIX-ибтидои ва ҳоказо.

3. Муъҷазтар намудани қисмати «Тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ» ба мақсад мувофиқ аст.

Ин норасоихо ҷузъӣ буда, ба арзиши автореферат таъсири ҷиддӣ намерасонанд ва зуд ислоҳпазиранд.

Дар умум, автореферати диссертатсияи Салимзода Муҳайё Абдусалим дар мавзуи «Абдулқодирхоҷаи Савдо ва ҷойгоҳи ӯ дар доираи адабии Бухорои нимаи дуюми асри XIX» ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Тартиби барасмиятдарории диссертатсия, автореферати диссертатсия ва дигар маводди илмӣ ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 6.2.15. Адабиёти тоҷик, равобит адабӣ мебошад.

Муқарриз:

доктори илмҳои филологӣ,
дотсенти кафедраи адабиёти классикии
тоҷики МДТ «Донишгоҳи давлатии Хучанд
ба номи академик Бобочон Ғафуров»
25-уми майи соли 2026.

Ўрунова М.Р.

Нишонӣ: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Хучанд, кӯчаи Исмоили Сомонӣ, 52
Тел.: (+992) 92-736-02-51.
E-mail: umavchuda@mail.ru

Имзои М.Р.Ўруноваро тасдиқ мекунам:
Сардори РК ва Ҳ.М.и.МДТ-и
«ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров»

Сайдуллозода З.С.

Нишонӣ: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Хучанд, гузаргоҳи Мавлонбеков, 1.
Тел.: (+992-3422) 6-52-73; (+992) 117070700.
E-mail: rector@hgu.tj
«25»-уми майи соли 2026